امتیاز

شنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۰
۲۵ صفرالحرام ۱۴۴۳ ● ۲ سپتامبر ۲۰۲۱
شماره ۳۲۹۱ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۶۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۶۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

اخبار

ساختمان‌سازی که یک ماکسیما به مامور شهرداری رشوه داد

مسعود کارگر کارگردان مستند «تلکه» همزمان با عرضه اینترنتی این مستند درباره آن توضیح داد: این مستند درباره فساد اداری و رشوه به‌صورت خرد است. یعنی در این مستند به فسادهای کلان چند میلیاردی نپرداخته‌ایم و سراغ فسادی رفته‌ایم که کارمندان میانی درگیر آن هستند. افرادی در سطح بنده و هم‌طبقه‌های بنده که کارمند هستند، هر یک به واسطه شغل خود با فسادهایی درگیر هستند و سیستم اداری مریض به آن‌ها این فرصت را می‌دهد که گرفتار فساد شوند. ما در این مستند به این طور فسادها پرداخته‌ایم و مشخصاً روی رشوه تمرکز کرده‌ایم.

وی ادامه: نخ تسبیح روایت ما این است که یک نفر که درگیر ساختمان‌سازی است چگونه درگیر رشوه‌های متعدد و مختلف می‌شود و چه اتفاقاتی برای او رخ می‌دهد. ماجراهایی که در میانه مستند هم لو می‌رود. مسئله ما با کسانی است که راحت رشوه می‌دهند یا سخت رشوه می‌دهند در برابر کسانی که ضررهای متعدد می‌کنند اما حاضر به پرداخت رشوه نمی‌شوند. با هر سه گروه در این مستند مواجه می‌شویم.

این مستندساز درباره نگاه انکاری برخی مسئولان نسبت به پدیده رشوه‌خواری‌های خرد هم گفت: واقعیت این است که مسئولان در جریان هستند ولی یا اراده برخورد با آن وجود ندارد یا اساساً صورت مسئله را اشتباه متوجه شده‌ایم. تا زمانی که احساس کنید، فساد توسط یک فرد ایجاد شده است، دنبال راهکار برای پیدا کردن، نظارت و برخورد با همان فرد خواهیم بود. ولی اگر بدانیم فرد مسئله نیست و در واقع سیستم مسئله است و هر فرد دیگری هم جای من بگذارید احتمال تکرار همین فساد وجود دارد، آن وقت متوجه می‌شویم که باید سیستم را درست طراحی کنیم. اصطلاحاً می‌گویند برای سیستم باید یک «گیم تئوری» درست طراحی کنیم. شیوه صحیحی از اداره کردن وجود دارد که در آن شما به دنبال آدم فاسد نمی‌گردید، بلکه سیستم را تغییر می‌دهید.

وی افزود: مثلاً اگر سیستم به گونه‌ای طراحی شود که فرد مراجعه کننده، مواجهه فیزیکی با کارمند ما نداشته باشد و نداند کارش زیر دست کیست، خواه نا خواه قسمتی از فساد کم می‌شود، چون من در مقام مراجعه‌کننده نمی‌دانم باید به چه کسی رشوه بدهم. یا قانونی بگذاریم که اگر پرونده‌ای بیش از ده روز در اختیار یک کارمند بود، به این معناست که به آن پرونده مجوز داده است. اینگونه دیگر آن کارمند نمی‌تواند پرونده من را متوقف نگه دارد تا پولی بپردازم و بعد بخواهد به کارم سرعت ببخشد. طراحی این گیم‌ها به گونه‌ای است که فساد از بین می‌رود و دیگر نیازی نیست که به دنبال فاسد بگردیم. همین اصلاحات، تا ۲۰ درصد امکان فساد را پایین می‌آورد و تا زمانی که به این سیستم‌ها دسترسی پیدا نکنیم، با افزایش حراست و نظارت، مشکلی حل نمی‌شود. نگهبان روی نگهبان باید بگذاریم و اینگونه مشکل اصلی هم حل نمی‌شود.

این مستندساز ادامه داد: وقتی در یک سیستم فساد از حدی بالاتر می‌رود، دیگر بحث بر سر این نیست که برای سود بیشتر می‌توانی فساد کنی، بلکه برای ضرر نکردن باید تن به فساد بدهی! در کارهای ساختمانی گاهی اینگونه است که من نوعی ۵ میلیارد تومان سرمایه‌ام خوابیده است و بین فروش امروز تا هفته بعد، ضرر قابل توجه و یا کاهش سود قابل توجه در میان است. وقتی کار چنین فردی عقب بیفتد باید ضرر و زیان بدهد. در این شرایط فرد مجبور به تن دادن به فساد می‌شود. در این شرایط تن دادن به فساد دیگر انتخاب نیست و افراد ناگزیر می‌شوند. کارگردان «تلکه» در پایان درباره جذاب‌ترین تجربه خود در فرآیند ساخت این مستند هم گفت: همین دیدار با فرد رشوه‌گیر تجربه خیلی خاصی برایم بود. شخصاً اهل این‌جور کارها نبودم و یادم هست دست و پایم از استرس می‌لرزید زمانی که می‌خواستیم با این آدم مواجه شویم. خیلی روز پراسترسی بود و هیچ‌وقت آن روز را فراموش نمی‌کنم.

تماشاگر ریسه می‌رفت و ما حرص می‌خوردیم

نمایش «غرب غم‌زده» از جمله آثاری است که این روزها روی صحنه است. نویسنده این نمایش مارتین مک دونا، نویسنده شهیر ایرلندی انگلیسی است که عموما نمایشنامه‌هایش در ایران با اقبال تماشاگران رو به رو می‌شود.

امیر ارشیا براتی و سید شایان موسوی دو جوانی هستند که به طور مشترک این نمایش را کارگردانی کرده‌اند که البته هر دو هم در همین نمایش به ایفای نقش می‌پردازند.

این دو کارگردان جوان از تجربه اجرای این نمایش، نگاهی که به متن‌های مک دونا دارند و ... می‌گویند.

آنها پیش از اجرای این نمایش همه نمایشنامه‌های مک دونا را خوانده بودند و علت انتخاب نمایشنامه «غرب غم‌زده» را نزدیکی اتفاقات و پرسوناژهای این نمایشنامه با اتفاقات و شخصیت‌های ایرانی می‌دانند.

رفتار کودکانه دو برادر میانسال

ارشیا براتی با ارایه توضیح کوتاهی درباره این نمایشنامه می‌گوید: داستان در یکی از روستاهای ایرلند رخ می‌دهد اما اتفاقات و آدم‌های آن بسیار به ما نزدیک هستند، اتفاقاتی مانند پدرکشی و همینطور جنس مواجهه آدم‌ها با یکدیگر . او ادامه می‌دهد: در این نمایش دو برادر میانسال را می‌بینیم که نویسنده آنان را روانکاوی می‌کند چراکه تمام واکنش‌هایشان شبیه دو کودک است.

براتی که با اجرای این نمایش اولین کارگردانی خود را تجربه می‌کند، درباره این موضوع می‌گوید: من و شایان موسوی در بسیاری از نمایش‌ها با هم همبازی و همکار بودیم و این اولین کارگردانی من است که مشترکا انجام می‌شود. علت اینکه خودمان کارگردانی می‌کنیم، این است که نگاه دیگر کارگردانان را به این متن نمی‌پسندیدیم. بنابراین اگر کارگردانی دیگر این نمایش را اجرا می‌کرد، قطعا خروجی‌اش متفاوت می‌شد.

مک دونا به اندازه کافی طناز هست

اوبا تاکید بر اینکه تمایلی به اجرای کمدی نداشته‌اند، اضافه می‌کند: مک دونا به اندازه کافی طناز هست و عموما برخورد کارگردان‌ها با آثار او فانتزی است ولی ما هیچ برنامه‌ای برای بازی‌های تیپیکال نداشتیم و در اجرای ما بازی‌ها در اختیار متن است و نه جلوتر از آن. ما اصل را بر روانکاوی فروید گذاشتیم. با این همه گاهی تماشاگر در اوج خشونتی که روی صحنه می‌بیند، از خنده ریسه می‌رود و ما حرص می‌خوریم!

براتی که تمایلی به کارگردانی دوباره ندارد، با لحنی طنزآمیز ادامه می‌دهد: اصلا دغدغه کارگردانی ندارم و خیلی کار سختی است. با این حال خوشحالم خودمان این نمایشنامه را کارگردانی کردیم اما تمایلی ندارم باز هم کارگردانی را تجربه کنم. می‌خواهم در اوج خداحافظی کنم!

او درباره اجرای این نمایش در خانه نمایش آبان که سالنی تازه تاسیس است، می‌گوید: خیلی حق انتخاب نداشتیم. کارگردان‌هایی که اولین کارشان را اجرا می‌کنند، نمی‌توانند در سالن‌های دولتی نوبت اجرا بگیرند. متاسفانه عملکرد بسیاری از سالن‌های خصوصی هم بویژه در دوران کرونا، فاجعه‌بار بوده. البته چاره‌ای هم ندارند چون بحث اقتصادی مطرح است. بنابراین نگاه بعضی سالن‌های خصوصی بیزنس است و بعضی دیگر هم کارهای بی‌کیفیت را میزبانی کرده‌اند. به همین دلیل ما تصمیم گرفتیم در سالنی اجرا کنیم که تماشاگر هیچ ذهنیتی از آن نداشته باشد. خوشبختانه مسئولان این سالن هم خیلی به ما لطف داشتند ضمن اینکه خودشان هم سلیقه هنری دارند.

براتی اضافه می‌کند: این سالن به نوعی با نمایش ما افتتاح شد. این بخت را داشتیم که به جای تمرین در پلاتو، چند ماه در سالن اجرای‌مان تمرین کنیم و بخش زیادی از تمرین‌هایمان با دکور کار بود.

دم تماشاگران گرم!

این فعال تئاتر، استقبال تماشاگران را از این نمایش بسیار خوشحال‌کننده می‌داند و می‌گوید: دم تماشاگران گرم! اصلا انتظار این همه استقبال را نداشتیم. هر شب تمام ظرفیت سالن پر شده است. ما هم بعد از اجرا بلافاصله در میان تماشاگران حاضر می‌شویم و با آنان گفتگو و معاشرت می‌کنیم. به نظر می‌رسد نمایش ما با تبلیغ دهن به دهن مورد توجه قرار گرفته است. به همین دلیل قصد داریم بعد از اتمام این اجرا حتما نمایش را در سالنی دیگر هم بازتولید کنیم.

کرونا اشک ما را درآورد

براتی در پایان صحبت‌هایش با تقدیر از گروه بازیگران این دو نمایش می‌افزاید: دو بار به سمت اجرا رفتیم که هر بار به دلیل کرونا از اجرا باز ماندیم. به جز من و شایان موسوی دو بازیگر دیگر هم حضور دارند که در این مدت پای کار ماندند و انرژی گذاشتند. به نوعی این نمایش را چهار نفره کارگردانی می‌کنیم چون آنها هم ایده‌های بسیاری دادند. متاسفانه سلاله ارغوان یکی از بازیگران‌مان یک هفته پیش از اجرا دچار کرونا شد و به ناچار آیدا نادرزاده تنها سه روز مانده به اجرا به گروه پیوست . منتظریم سلاله هم بهبود پیدا کند و در آخرین اجراها کنار ما باشد. در هر حال کرونا اشک ما را درآورد!

اما سید شایان موسوی، دیگر بازیگر و کارگردان این نمایش که البته سومین تجربه کارگردانی خود را با اجرای این نمایش پشت‌سر می‌گذارد، درباره تجربه بازیگری و کارگردانی به طور همزمان می‌گوید: بشدت تجربه سختی است ولی یک گروه همراه و همدل سبب می‌شود که این سختی کمتر شود. ضمن اینکه حضور همزمان دو بازیگر کمک می‌کند تا ایده‌های مشترک بهتر روی صحنه اتفاق بیفتد.

او ادامه می‌دهد: من و ارشیا براتی دوست و همکار هستیم و همین موضوع در کار خیلی به کمک‌مان می‌آمد. در وهله اول خودمان از اجرای این کار لذت می‌بریم و خوشحالیم این لذت به تماشاگر هم منتقل می‌شود. از اول مبنا را بر ایجاد رابطه با تماشاگر گذاشتیم. به همین دلیل بعد از اجرا با تماشاگران‌مان گپ می‌زنیم و بازخوردهایشان را می‌گیریم . قطعا نظرات آنان کمک می‌کند تا اجراهای بعدی‌مان بهتر شود. ضمن اینکه دو بازیگر دیگر نمایش هم درباره بازی من و امیر ارشیا نظر می‌دهند و همین هم به اصلاح بازی ما کمک می‌کند.

زنده کردن همه چیزهای نابودشده

موسوی با بیان اینکه در این اجرا مبنا را بر گفتگو گذاشتیم، اضافه می‌کند: سعی کردیم هرچه را در جامعه ما رو به نابودی است، زنده کنیم مثل گفتگو، مثل تئاتر.

او که پیش از این دیگر نمایشنامه مارتین مک دونا، «ملکه زیبایی لینین» را اجرا کرده است، در پاسخ به پرسشی درباره اقبال تماشاگران ایرانی به نمایشنامه‌های مک دونا با وجود خشونتی که این نمایشنامه‌ها دارند، توضیح می‌دهد: مردم ما در جامعه‌ای پر از خشونت زندگی می‌کنند و متاسفانه خودشان نیز خشن شده‌اند. این خشونت در تمام متون مک دونا وجود دارد. در اولین سه گانه او که شامل نمایشنامه‌های «ملکه زیبایی لینین»، «جمجه‌ای در کانه مارا» و «غرب غم‌زده» می‌شود، هم این خشونت را می‌بینیم. در اولی خشونت نسبت به مادر دیده می‌شود، دومی نسبت به همسر و سومی نسبت به پدر و برادر. نمایشنامه‌ها بشدت رئال هستند و مخاطب براحتی با آنها همذات‌پنداری می‌کند.

او با ارایه توضیحاتی درباره رویکردی که گروه اجرایی این نمایش به مقوله خشونت در این متن داشته‌اند، اضافه می‌کند: ما این خشونت را درونی کردیم و این خشونت طوری نیست که مخاطب آن را پس بزند. در بعضی صحنه‌های خشن می‌بینیم که برغم جدی بودن صحنه‌ها، تماشاگر می‌خندد. هرچند نمی‌خواستیم از تماشاگر خنده بگیریم. اما این را هم نمی‌خواستیم که او فقط خشونت ببینند. به همین دلیل ماجرا را تلطیف کردیم و به جز خشونت، امور دیگری را هم نشان می‌دهیم. به همین دلیل فضا برای تماشاگر قابل تحمل می‌شود.

بزرگان کنار کشیدند

این جوان تئاتری درباره اجرای نمایش در دوران دشوار کرونا می‌گوید: کرونا دو سال است همه جهان را درگیر کرده و ایران را بیشتر . اولین چیزهایی که در این مقطع ضربه خوردند، سینما و بویژه تئاتر بودند. متاسفانه بزرگان ما کنار کشیدند و حالا وظیفه ما بود که این نوزاد را دوباره متولد کنیم و نشان بدهیم تئاتر هنوز زنده است. هنوز می‌شود در شرایط سخت کار کرد و هنوز مردم در همین وضعیت هم از تئاتر استقبال می‌کنند. ما این ریسک را به جان خریدیم ولی لطف خدا و مردم بود که از کار استقبال کردند.

او در پاسخ به پرسشی دیگر درباره اجرای نمایش در سالنی ناشناخته و ریسکی که به همراه دارد، توضیح می‌دهد: سالن‌های دولتی برای افراد شناخته شده است و برای اجرا گرفتن در این سالن‌ها باید از خیلی فیلترها رد شد. وقتی به عنوان یک گروه دنبال سالن هستیم، خودمان هم باید از سالن‌های تازه‌تاسیس حمایت کنیم، خانه نمایش آبان مدیریت بسیار خوبی دارد که اولین ملاکش، کیفیت کار است نه اجاره. مدیر این سالن خودش حامی تئاتر است و این فرصت بسیار مناسبی است برای گروه‌های جوان تئاتری که سرمایه‌ای ندارند. چرا که مهم‌ترین لازمه اجرا، داشتن سالن است. بسیاری از سالن‌های نمایشی پیش از هر چیزی ۳۰ میلیون تومان می‌گیرند ولی وقتی سالنی چنین کاری نکند، یعنی گروه اجرایی، ۳۰ میلیون جلو افتاده و این برای گروه‌های جوان فرصتی است مغتنم. امیدوارم تجربه خوب ما در این سالن برای دیگر گروه‌ها هم تکرار شود.

نمایش «غرب غم‌زده» این روزها در خانه نمایش آبان روی صحنه است.

نقدی بر سیستم آموزش موسیقی در کشور

حتی اساتید شناخته شده موسیقی هم کپی می کنند

نصرالله داوودی آهنگساز و منتقد موسیقی، یکی از دلایل رعایت نکردن کپی رایت در ایران را فقر ملودی عنوان و تاکید کرد که این مسئله هم در ایران و بعضا در خارج از ایران وجود دارد.

در ادامه گزارش هایی با موضوع کپی رایت به آسیب شناسی فضای آکادمیک موسیقی ایران پرداختیم که عمدتا با نقدهایی از سمت هنرمندان همراه است.

در ابتدا از منتظری سوال کردیم که با در نظر گرفتن سیستم آموزشی داخل و خارج از ایران در حوزه موسیقی، چه تفاوتی بین دانشجویان این رشته وجود دارد؟ که او به خبرنگار بخش موسیقی ایسنا چنین پاسخ داد: تفاوت‌ها بسیار است. ولی به نظر من یکی از مشکلات بزرگ در سیستم آموزشی ایران نبودن یک برنامه مدون آموزشی و ضعف در سیستم گزینش دانشجویان است. بیشتر دانشجویان بدون پشتوانه کافی وارد دانشگاه می‌شوند و این موضوع باعث پایین آمدن سطح کیفی آموزش در دانشگاه‌ها می‌شود.

او ادامه داد: در بسیاری از دانشگاه‌های خارج از ایران دانشجویان آزمون‌های مختلف تئوری و عملی را می‌گذرانند و در صورت ورود به دانشگاه با برنامه‌های درسی کاملاً مدون و طبقه بندی شده آموزش می‌بینند. متاسفانه در ایران هر فرد به سبک و شیوه‌ای که خود می‌پسندد کار می‌کند که حاصلش آشفتگی و بی برنامگی در سیستم آموزشی است.

علت وجود فقر ملودی در ایران چیست؟

این هنرمند در پاسخ به این پرسش بیان می‌کند: طبعاً بخشی از این مشکل به سیستم آموزشی به ویژه در حیطه آهنگسازی مربوط می‌شود. متاسفانه موضوع کپی کردن ملودی بخصوص در سال‌های اخیر در آثار اساتید این رشته و آهنگسازان شناخته شده هم دیده می‌شود. البته ساختن ملودی یک توانایی است که نمی‌توان فقط با آموزش آن را فرا گرفت و بخشی از آن به ذوق و احساس آهنگساز برمی‌گردد. ولی طبعاً مطالعه آثار و تحلیل آثار موسیقایی مختلف در ژانرها و سبک‌های مختلف و تمرین مستمر زیر نظر استاد در پرورش این توانایی نقش مهمی دارد. ولی به دلیل ضعف سیستم آموزشی این موارد به درستی به دانشجویان آموزش داده نمی‌شود. البته نگرش‌های متعصبانه و محدودکننده افرادی که در ژانرهای مختلف کار می‌کنند و در محدوده ویژگی‌های آن ژانر باقی مانده‌اند، اجازه خلاقیت چندانی را به دانشجویان نمی‌دهد.

سیستم آموزشی ایران به چه اصلاحاتی نیاز دارد؟

منتظری پاسخ می دهد: نبود یک برنامه مدون آموزشی و نگرش‌های متعصبانه از موارد مهم ضعف در سیستم آموزشی است. مثلا در زمینه تئوری و هارمونی هیچ منبع درسی، کلاس بندی و سطح بندی مشخصی وجود ندارد و هر فرد به شیوه دلخواه خودش عمل می‌کند. در حالی که در دانشگاه‌های خارج ایران همه موارد بر مبنای منابع درسی مشخص و در ترم‌های مشخص آموزش داده می‌شود؛ البته شیوه‌های آموزشی در ایران هم عموما متدهای کهنه و ناکارآمدی هستند. کمبود امکانات اجرایی هم از دیگر عوامل بازدارنده است.

این هنرمند تصریح کرد: در دانشگاه‌های خارج از ایران هر دانشگاه حتی دانشگاه‌های کوچک هم دست کم یک ارکستر سنفونیک و گروه‌های سازی مختلف دارند و دانشجویان همواره در حال تمرین، اجرا و شرکت در برنامه‌ها و فستیوال‌های مختلف هستند. ولی در ایران متاسفانه در این زمینه کمبود بسیار وجود دارد.

استاد تحصیلکرده و باتجربه در رشته موسیقی کم است

منتظری با مقایسه فضای آکادمیک رشته موسیقی در ایران و خارج از کشور بیان کرد: یکی از موارد مهم درباره فضای آکادمیک، کمبود شدید اساتید تحصیلکرده و باتجربه در رشته‌های مختلف موسیقی است. در هیچ جای دنیا کسی با مدرک فوق لیسانس امکان تدریس در دانشگاه را ندارد و در بهترین حالت، ممکن است به عنوان استادیار از او استفاده شود. از طرفی میزان فعالیت‌های عملی و اجرایی دانشجویان در دانشگاه ها، کم، ناکافی و ناکارآمد است. البته بخشی از دلایل این مشکل هم علاوه بر مشکلات آموزشی، به شرایط فرهنگی و اجتماعی جامعه مربوط می‌شود. به نظرم رشته موسیقی در ایران هنوز به روش سعی و خطا پیش می‌رود. در بعضی گرایش‌ها شناخت خیلی کم و بعضا نادرست وجود دارد؛ مانند رشته‌های رهبری ارکستر، اتنو موزیکولوژی و موزیکولوژی. در زمینه نوازندگی هم در مورد بعضی از سازهای ارکستر، کمبود و ضعف آموزش و منابع وجود دارد.

او تصریح کرد: در ایران منابع و به تبع آن متدهای آموزشی هم قدیمی است. در خارج از ایران همان طور که اشاره شد منابع درسی کاملا مشخصی وجود دارد که توسط یک تیم مجرب و توانمند تالیف شده‌اند و هرسال هم تجدید نظر، تصحیح یا به اصطلاح **update** می‌شوند. علاوه بر این اساتید هم مدام در حال به روز کردن متدهای آموزشی خود هستند. در نتیجه سیستم آموزشی به یک سیستم پویا و در حرکت رو به جلو تبدیل می‌شود.

آموزش تئوریک موسیقی در حد حل چند مساله روی کاغذ!

«در فضای آموزش موسیقی در خارج از ایران تا چه حد فضای تئوری و تا چه فضای عملی درگیر است؟»؛ این هنرمند در پاسخ گفت: این یکی از مهمترین موارد تفاوت آموزش موسیقی در ایران و خارج از ایران است. در ایران در کلاس‌های تئوری فقط به تعریف مباحث تئوریک و حل چند مساله روی کاغذ اکتفا می‌شود. همان طور که در کلاس‌های عملی و آموزش ساز، آموزش‌های تئوریک لازم جدی گرفته نمی‌شود. حال آنکه در خارج از ایران آموزش‌های عملی و تئوریک پا به پای هم ارائه می‌شوند؛ مثلا در کلاس‌های تئوری حتما موارد تئوریک همراه با اجرای عملی مثال‌ها با پیانو و حتی به صورت اجرای گروهی و خواندن گروهی با مشارکت خود دانشجویان ارائه می‌شود. در این شکل دانشجویان مصداق‌های عملی مباحث تئوریک مطرح شده را می‌شنوند و تحلیل می‌کنند که این بهترین شیوه آموزش مباحث تئوریک است. در کلاس‌های عملی ساز و همنوازی هم آموزش‌های تئوریک و آموزش تجزیه و تحلیل قطعات جزو موارد لازم آموزش محسوب می‌شود.

درباره علی منتظری می‌توان گفت که او آهنگساز و مدرس موسیقی و دارای مدارک تحصیلی چون فوق لیسانس آهنگسازی از دانشگاه براندون کانادا، دکترای آهنگسازی از دانشگاه تگزاس تک آمریکا، فوق لیسانس تئوری موسیقی از دانشگاه نورث تگزاس و فوق لیسانس آهنگسازی از دانشگاه هنر است. از سوابق اجرایی این هنرمند نیز می‌توان به حضور به عنوان نوازنده تار و بم تارگروه های موسیقی شهر اصفهان از سال ۱۳۷۶، نوازنده بم تار و تنظیم کننده گروه **Borderless band** و... اشاره کرد.

همچنین برخی از آثاری که این هنرمند آهنگسازی آنها را برعهده داشته است شامل - تصاویر (برای پیانو)، ۲۰۰۹دوتابلو برای ارکستر سنفونیک، دوئت برای ویلن و ویلنسل، ۲۰۰۵، مینیاتور (برای پیانو) ۲۰۰۵، - ستایش (براساس شعری از شفیعی کدکنی) ۲۰۰۵ و ... می‌شود.

یک فنجان چای داغ

سعید خانی: «لیپار» تصویرگر زیبایی‌های سیستان و بلوچستان

پرداختن به خیال و فانتزی بچه‌ها را به سالن سینما می کشاند

تهیه‌کننده فیلم «لیپار» در بخش مسابقه فیلم‌های بلند ایرانی جشنواره۳۴ گفت: این فیلم زیبایی‌های سیستان و بلوچستان را به تصویر می‌کشد که از شاخصه‌ها و جنبه‌های مثبت آن است.

به گزارش امتیاز، «سعید خانی» تهیه‌کننده سینما که امسال با فیلم «لیپار» به‌کارگردانی «حسین ریگی» در جشنواره۳۴ حضور دارد، در ابتدا با اشاره به اهمیت برگزاری جشنواره در ارتقای سینمای کودک گفت: تداوم جشنواره کودک در این سال‌ها نشان‌دهنده مناسب و مفید بودن آن برای سینمای کودک است. امیدوارم با توجه به شرایط کرونا، جشنواره باعث رونق سینمای کودک شود.

او ادامه داد: ما در حال حاضر با پیشرفت تکنولوژی روبه‌رو هستیم؛ نوجوانان فیلم‌های فانتزی و انیمیشن‌های روز دنیا را می‌بینند و توقع آنها بالا رفته است. لذا ما باید فیلمی بسازیم که بچه‌ها با آن همذات‌پنداری کنند. انتظار می‌رود فیلم‌هایی که ساخته می‌شوند مناسب این نسل از کودکان و نوجوانان باشند زیرا دنیای آن‌ها خیلی متفاوت از نسل ماست.

خانی درباره تهیه کنندگی «لیپار» توضیح داد: ابتدا «امیرحسین علم‌الهدی» تهیه کننده این فیلم بود و من وقتی فیلمنامه را خواندم از ایشان خواستم که کار به من بسپارند. این که کل ماجرای فیلمنامه در شهرستان می‌گذشت، یک چالش برای من به حساب می‌آمد چرا که تا به حال کار شهرستانی نساخته بودم و چنین تجربه‌ای نداشتم. احساس کردم بعد از مدت‌ها نیاز دارم چنین فیلمی تولید کنم.

خانی درباره مهم‌ترین شاخصه این فیلم گفت: «لیپار» زیبایی‌های سیستان و بلوچستان را به تصویر می‌کشد که از جنبه‌های مثبت این فیلم است.

او درباره شعار «سینما؛ سرزمین خیال» در این دوره جشنواره اظهار کرد: خیال و فانتزی، بخشی است که این سال‌ها در سینمای کودک خیلی به آن توجه نشده است. اگر به این بخش پرداخته شود، قطعا بچه‌ها با فیلم‌ها ارتباط برقرار می‌کنند و در سالن‌های سینما پای تماشای فیلم‌ها می‌نشینند.

سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، به دبیری علیرضا تابش از ۱۶ تا ۲۱ مهر ۱۴۰۰ (۸ تا ۱۳ اکتبر ۲۰۲۱) با شعار «سینما، سرزمین خیال» برگزار خواهد شد.

جشنواره اکبر رادی معطل بودجه است

بهزاد صدیقی در آستانه سالروز تولد اکبر رادی که یکی از مهم‌ترین ستون‌های ادبیات نمایشی ایران است، توضیحاتی را درباره عملکرد بنیاد رادی ارایه می‌دهد.

او می‌گوید: بنیاد رادی هم مانند بسیاری از مراکز خصوصی و موسسات فرهنگی در دوران کرونا عملا تعطیل بود و مهم‌ترین فعالیت ما در این مقطع، چاپ یک کتاب و راه‌اندازی سایت بنیاد رادی بود.

صدیقی ادامه می‌دهد: برای برگزاری جشنواره تئاتر اکبر رادی در سال جاری هم برنامه‌ریزی کرده‌ایم و فراخوان این جشنواره آماده انتشار است ولی منتظر حمایت شایسته‌ای از جانب اداره کل هنرهای نمایشی هستیم چراکه نمی‌خواهیم صرفا یک جشنواره برگزار کنیم بلکه این جشنواره باید در شان نام اکبر رادی و دیگر همکاران هنرمند ما در حوزه تئاتر باشد و بتواند جریان‌سازی کند.

او در عین حال تاکید می‌کند که این جشنواره در صورت برگزار شدن در سال جاری همچنان بخش صحنه‌ای نخواهد داشت.

صدیقی اضافه می‌کند: قطعا به دلیل شرایط کرونایی بخش صحنه‌ای نخواهیم داشت ولی بخش‌های دیگری مانند سمینار مقالات رادی شناسی، مسابقه نمایشنامه‌نویسی، نمایش رادیویی و نمایشنامه‌خوانی، قابل برنامه‌ریزی و برگزاری است.

او درباره زمان مورد نظر برای برگزاری این جشنواره هم توضیح می‌دهد: تلاش‌مان بر این است که این جشنواره دی ماه برگزار شود ولی همانطور که گفتم منتظر مشخص شدن میزان مساعدت اداره کل هنرهای نمایشی هستیم که اگر تا یکی دو هفته آینده معین شود، می‌توانیم برای برگزاری جشنواره برنامه‌ریزی کنیم.

صدیقی در ادامه ترجمه آثار رادی را به زبان‌های دیگر از دیگر اولویت‌های بنیاد رادی برمی‌شمارد و اضافه می‌کند: برای ترجمه آثار ایشان به چند زبان برنامه‌ریزی کرده‌ایم که طبیعتا زبان‌های انگلیسی و فرانسوی در اولویت هستند. با چند مترجم هم گفتگو کرده‌ایم. اگر بنیاد بتواند سالی ۶ اثر از آقای رادی را ترجمه کند، گام مهمی برای معرفی آثار ایشان در دیگر کشورها انجام داده است ولی انجام این کار نیز نیازمند حمایت مالی است و تا به حال به دلیل نبود بودجه، نتوانسته‌ایم این برنامه‌ها را عملیاتی کنیم.

او با بیان اینکه بنیادهایی مانند بنیاد رادی عموما بودجه‌ای در اختیار ندارند، خاطرنشان می‌کند: این بنیاد بعد از ۱۰ سال هنوز حتی دفتری هم در اختیار ندارد و طبیعتا اجرای برنامه‌های آن نیازمند حمایت‌های مالی مراکزی مانند اداره کل هنرهای نمایشی، شهرداری یا هر مکان دیگری است که حمایت از فعالیت‌های فرهنگی در شرح وظایف‌شان تعریف شده.

صدیقی یادآوری می‌کند: جلد پنجم ، ششم و هفتم کتاب رادی شناسی هم آماده تحویل به ناشر است . برنامه‌های دیگری هم داریم ولی منتظر عادی شدن شرایط هستیم که بتوان با فراغ بال آنها را اجرایی کرد.

این عضو هیات مدیره بنیاد رادی که پیش از این هم از نامگذاری خیابان رادی در سکوت خبری انتقاد کرده بود، بار دیگر گله‌های خود را در این زمینه بیان می‌کند.

او با اشاره به همراهی‌های محمد جواد حق‌شناس رییس وقت کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران ادامه می‌دهد: ایشان همواره به بنیاد رادی و خانواده ایشان ارادت داشته و دارند و همیشه لطف‌شان شامل حال ما شده ولی نمی‌دانم چه محدودیتی داشتند که نامگذاری خیابان آقای رادی بدون اطلاع‌رسانی قبلی انجام شد آن هم در شرایطی که هنوز تابلوی قبلی بر این خیابان بود تا اینکه سرانجام تابلوی قبلی برداشته شد. به هر حال ضمن تشکر از شورای شهر پیشین، امیدواریم مسئولان جدید شهرداری و شورای شهر همچنان به مفاخر و هنرمندان کشور ارج بگذارند تا نسل جدید هم آشنایی بیشتری با آنان پیدا کنند.

او ۵ دی‌ماه سال ۱۳۸۶ درگذشت.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای
(فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه گران) شماره ۲۲۰۱/۱۴۰۰/۳۷

نوبت اول

شرکت گاز استان آذربایجان غربی

شرکت گاز استان آذربایجان غربی در نظر دارد مناقصه با مشخصات زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه (دریافت استعلام ارزیابی کیفی ، ارائه اسناد ارزیابی کیفی ، دریافت مابقی اسناد مناقصه ، ارائه پیشنهاد قیمت ، مهر و امضای اسناد مناقصه ، بازگشایی پاکتها) بصورت الکترونیکی و از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) انجام خواهد گرفت.

۱-**مناقصه گزار :** شرکت گاز استان آذربایجانغربی
۲-**موضوع مناقصه :** پروژه مقاوم سازی ساختمان نیمه کاره منطقه دو شهر ارومیه شرکت گاز استان آذربایجان غربی
۳- **محل اجرای پروژه:** شهرستان ارومیه
٤- **استاندارد اجرای کار :** مطابق مشخصات فنی و استانداردهای پذیرفته شده شرکت ملی گاز ایران
۵- **شرایط متقاضیان:**
-داشتن شخصیت حقوقی
-داشتن گواهی صلاحیت معتبر پایه پنج و یا بالاتر در رشته ساختمان و ابنیه از سازمان برنامه و بودجه
-داشتن ظرفیت خالی ارجاع کار
-توانائی تهیه و تسلیم انواع ضمانتنامه های مورد نیاز
٦-**نحوه دریافت کاربرگهای استعلام ارزیابی :** از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www. setadiran.ir
۷-**مهلت زمانی دریافت کاربرگهای استعلام ارزیابی:** ساعت ۱٦ تاریخ ۱٤۰۰/۰۷/۲۲
۸-**مهلت زمانی ارائه و بارگذاری کاربرگها واسناد استعلام ارزیابی:** ساعت ۱٦ تاریخ ۱٤۰۰/۰۸/۰٦
۹-**شماره مناقصه ثبت شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) :** ۲۰۰۰۰۹۱۹۳۱۰۰۰۱٦۹
۱۰-**نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه :** مطابق مصوبه شماره ۱۲۳٤۰۲/ت ۵۰٦۵۹هـ مورخ ۹٤/۹/۲۲ هیات وزیران و اصلاحیه های بعدی آن خواهد بود.
۱۱-اطلاعات تماس مناقصه گزار : مناقصه گران می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر یا در صورت داشتن هرگونه ابهام در خصوص اسناد مناقصه ، با تلفن شماره ۳۳٤۷۷۱۷۰-۰٤٤ تماس یا از طریق نمابر شماره ۳۳٤٤٤٤۷۵-۰٤٤ مکاتبه نمایند.
آدرس: دفتر امور قراردادها واقع در ارومیه ، خیابان مولوی ، شرکت گاز استان آذربایجانغربی ، طبقه اول ، اتاق ۱۰۲
متعاقبا شرکتهای مکتسبه حد نصاب امتیاز ارزیابی کیفی ، در بستر سامانه تدارکات الکترونیکی مجاز به دریافت مابقی اسناد مناقصه و ارائه پیشنهاد قیمت خواهند بود. لذا مسئولیت اطلاع از روند برگزاری الکترونیکی مناقصه و کنترل های لازم بر عهده مناقصه گران می باشد.
برای آگاهی از اخبار ، آگهی های مناقصه ، مزایده و عملکرد شرکت گاز استان آذربایجان غربی می توانید به کانال پیام رسان سروش به آدرس WAZARGAS@ مراجعه فرمایید.

شناسه:۱۱۹۸۸۳۸

روابط عمومی شرکت گاز استان آذربایجان غربی